

[Mølgård]

være tale om politisk vilje til ophævelse af monopoltilsynets skadelige og helt unyttige pris- og avancekontrol inden for konkurrenceerhvervene, som den mindre industri og håndværket jo i høj grad er. Vi mener også, at man med føje kunne efterlyse politisk vilje til at sætte ind på en række andre områder, hvor håndværket og den mindre industri har problemer – det mener vi er en udfordring for os her i folketinget hver eneste dag.

Vores uvilje over for forslaget er altså begrænset; den er egentlig begrundet alene i, at vi med Hørup må spørge: hvad kan det nytte? – når de radikale ikke ville stille det spørgsmål på dette område. På forhånd må jeg sige i anledning af forslaget, at vi dog til enhver tid vil forsage enhver form for erhvervsstøtte, og er det noget sådant, der er tænkt med dette forslag, bliver vores uvilje endnu større, end den i øvrigt er. Vi ønsker at få skabt et sådant politisk klima, at et frit, selvhjulpent erhvervsliv kan trives i harmoni med hele det øvrige samfund.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne indledningsvis takke såvel industriministeren som de ordførere, der har udtrykt velvilje over for vort forslag til folketingsbeslutning, selv om jeg nok i visse af ordførernes indlæg kunne mærke en tone i retning af, at disse partier måske hellere selv ville have fremsat forslaget. Efter den positive modtagelse, forslaget har fået her i salen i dag, må jeg vel nærmest kunne konkludere, at vi nu egentlig kun mangler at få udvalget nedsat.

Jeg mærkede mig, at industriministeren lagde vægt på at understrege, at han ikke ønskede at binde sig til et mandat for udvalget, og det forstår jeg egentlig så udmærket, for det er af præcis samme grund, at forslagsstillerne heller ikke i forslaget til folketingsbeslutning har opstillet et detaljeret kommissorium for udvalget; vi har tværtimod lagt vægt på at skitsere nogle problemstillinger, som så til sin tid kan danne basis for udarbejdelsen af et egentligt kommissorium.

Jeg mærkede mig også, at industriministeren havde noteret, at der var den fornødne tid til at få udvalget nedsat. Jeg siger tak for det tilsagn, som ministeren har givet om at

kontakte erhvervslivets organisationer med henblik på nedsættelsen af dette udvalg.

Det er vigtigt at understrege, som vi har gjort det i bemærkningerne til forslaget, og som jeg noterede mig at også ministeren gjorde, at det, at et udvalg bliver nedsat for at kulegrave de mindre virksomheders problemer, under ingen omstændigheder må betyde, at vi så stiller alle bestræbelser i bero på at forbedre vilkårene for denne gruppe af virksomheder, når det gælder en lang række af de problemer, som de mindre virksomheder er stillet over for, for de er allerede i dag velkendte og trænger til en hurtig løsning. Det, som er sigtet med at nedsætte et udvalg, er derimod, at vi får kortlagt disse problemer.

Jeg lagde også vægt på industriministerens – og jeg forstod også hr. Kelm-Hansens – positive syn på de mindre virksomheder. Jeg vil gerne her give udtryk for det håb, at dette positive syn på de mindre virksomheders bidrag til erhvervslivets fornyelses- og vækstproces vil slå igennem i udformningen af den industripolitik, som jeg forstår ministeren er i færd med at lægge sidste hånd på. Det er velkendt, at de mindre virksomheder har en tilpasningsevne, der på mange måder er bedre end de større virksomheders, og det er velkendt, at de mindre virksomheders evne til fornyelse med ideer og fornyelse af produkter er ganske veludviklet. Dertil vil jeg føje, at de mindre virksomheder ofte danner rammen om en værdifuld livsform, som også betyder noget socialt og kulturelt for vores samfund.

Desværre må vi konstatere, at erhvervslivets små og mellemstore virksomheder på en lang række områder er stillet over for barrierer, som truer deres eksistens. Jeg kunne nævne skattelovgivningen – som jeg forstod også hr. Askjær Jørgensen havde interesseret sig for – som et eksempel på, at de mindre virksomheders muligheder for at foretage en opsparing til konsolidering og investering i mange tilfælde er ret små, og jeg kunne nævne de mange administrative byrder, som er blevet pålagt erhvervslivet, ganske vist pålagt det samlede erhvervsliv, men hvor folketinget og regeringen hyppigt har overset, at når man lægger disse administrative byrder på erhvervslivet, rammer det i helt særlig grad de mindre virksomheder, som ikke har det administrative apparat, som skal til for at